

Žemaitējē

Senē jau nugirgždēji kaima svirtes,
Užžēli lina drobiu austs taks,
o sens unžuls
kap vargeta pavirtis,
kožna dīna su baime lauk
medkirčiū atakas.

Nadovanoji tau nē dēmntu, nē auksa
tik brilijantini mišku ir pīvu žaluma.
Kur bakeliautumēm
tu visumet mūsa lauksi,
kāp muotina sutrumdžiusi savie
laukima narima...

Žaliūkēt, unžulā! Jums šimtmetē priklausa!
Garbēs vainika penami iš jūsa lapu.
Žemaitējē,
tu mumis visus priglausi
tikta tavie īškosamos sau vītas
supiltē smēli kapu.